

1919 producerede 20 000 Arbejdere Støbe-gods for 36 Mill. Kr.; her er altsaa en meget stor Opgang i Værdien af det ud-førte Arbejde. Det samme Antal Smede producerede i 1917 Smedearbejde og Skibe for 91 Mill. Kr., i 1919 for 148 Mill. Kr. Det selvsamme gør sig gæl-dende i Tekstilindustrien; der producerede i 1917 6 500 Arbejdere 9 000 t Tekstil-varer, i 1919 producerede 6 900 Arbejdere 7 000 t Varer; her er altsaa en Nedgang i Produktionen i Tons, men til Gengæld produceredes der for et meget større Beløb af Varer i fremmed Regning, saaledes at der ogsaa her synes at være en betydelig Opgang. Nu vil jeg indrømme, at disse Tal kan have deres Mangler, og at der kan ind-vendes adskilligt imod dem, men nogle bedre kan ikke skaffes til Veje. Forhol-dene i 1917 og 1919 er jo forskellige, og særlig var der i Jernindustrien, hvor Op-gørelsen gives i Kroner, stigende Priser paa Varerne. Jeg indrømmer, at denne Statistik som Følge heraf maaske ikke er helt retvisende, men alting tyder dog paa en større Produktion, en større Mængde Arbejde i 1919 end i 1917. Efter de fore-liggende Tal at dømme kan man ikke paastaa det modsatte.

Det kommer nu an paa, hvorvidt der er en god Villie hos Arbejdsgiverne til at undgaa en Katastrofefpolitik. Hvis de Her-rer Arbejdsgivere med Hr. Langkjær i Spidsen ønsker Tilstandene fra andre Lande indført herhjemme, med Revolu-tion og voldsomme Kampe mellem Arbej-dere og Arbejdsgivere, nu vel! saa ligger det i deres Haand, de kan fremkalde saa-danne Tilstande; Arbejderne kan ikke alene hindre noget saadant, de kan kun vise deres gode Villie til at faa en min-delig Ordning i Stand. Hvis det ærede Medlem Hr. Pitzner ikke finder den for-nødne Tilslutning hos sine Meningsfæller til den forsonlige Tale, han holdt her, saa maa den store Krig komme. Og den vil efter min Formening betyde en fuld-stændig Ødelæggelse af det danske Sam-fund; thi en saadan Krig vil være i mange Maaneder, for kan man sulte ihjel i Rus-land, Tyskland og Østrig, saa kan man selvfølgelig ogsaa sulte ihjel herhjemme, det er der ikke noget i Vejen for — det maa de Herrer ikke tro —, naar det først kommer dertil.

Efter disse Bemærkninger til det konservative Folkepartis Ordfører vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. I adskillige Lande, bl. a. i Kanada og i Norge, er der

i de sidste Aar oprettet Indkøbsdeparte-menter under Staten. Herhjemme fore-tager Staten efter min Formening sikkert i mangfoldige Tilfælde alt for kostbare Indkøb. Den kanadiske Premierminister udtalte i den kanadiske Rigsdag i Juli om dette Spørgsmaal, at efter hans Overbevisning havde dette Indkøbsdepartement i de sidste 4 Aar indtjent meget store Beløb for den kanadiske Stat, ja, han sagde endogsaa, at det havde indtjent saa store Beløb, at det vilde dække Statens Udgifter for flere Aar. Det norske Storting har for nogle Maa-neder siden vedtaget Oprettelsen af et saadant Departement, og man har ud-nævnt en Direktør Koldby til at lede dette Foretagende. Han lod sig for nogle Dage siden interviewe af „Verdens Gang“ og udtalte ved denne Lejlighed, at efter de foreløbige Undersøgelser, han havde foretaget, tvivlede han ikke om, at dette Indkøbsdepartement kunde spare den norske Stat for meget store Udgifter. Jeg tror, at en lignende Institution kunde gavne den danske Stat betydeligt, thi vi køber meget dyrt herhjemme. Jeg vil i saa Henseende pege paa det meget kost-bare Papir, der anvendes. Der eksisterer et Cirkulære af 1888 eller 1892, hvorefter Kultusministeriet indkøber Papir til Sta-ten af den og den Styrke, af den og den Tykkelse o. s. v. og dette Papir skal bruges i Etaterne, i Administrationens for-skellige Grene. Men det er noget for-færdelig kostbart Papir, der anvendes, og det anvendes i en saadan Overflod, at man meget maa beklage det. Papir, der den Gang kostede halvanden eller to Kroner pr. Ris, koster nu 50 Kr. Der omdeles til Rigsdagsmændene Papir til at gøre Optegnelser paa — Pro patria Nr. 4 —, det koster nu 15 Kr. pr. Ris. Men rundt om i Ministerierne og paa offentlige Kon-torer benyttes der et meget finere Papir — Pro patria Nr. 2 —, det koster noget over 50 Kr. pr. Ris. Den sorte Blyant, der ligger her, koster, saa vidt jeg husker, i Øjeblikket 18 Kr. pr. Gros, men der bruges mange Steder indenfor Administra-tionen udenlandske Blyanter, der koster 70 Kr. pr. Gros. En saadan Flothed in-denfor Administrationen er dog ganske meningsløs, finder jeg, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at hvis man fik en virkelig merkantil Ledelse indenfor Stats-styrelsen, vilde man kunne opnaa Ens-artethed og Besparelser paa mange Om-raader. Vi har merkantilt uddannede Folk i eet Ministerium, nemlig i Justits-